

Zondag 5 april 2020.

Aan de gemeente van Hemmen:

Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komt...!

Het is 12.00 uur, een heel stuk later dan normaal. Maar dat komt omdat ik vanmorgen om 9.00 uur mijn whats-app boodschap voor u insprak, daarna naar de kerkdienst op tv keek en vervolgens als een leeggelopen ballon op de bank ben neergezakt. We houden de moed erin met elkaar en dat is een bron van hoop!

En een ieder van ons doet wat zijn of haar hand vindt om te doen en ik ben onder de indruk van alles wat er gebeurt aan moois en goeds, ook dat is een bron van hoop! En tegelijkertijd zie ik bij u en bij mezelf dat het ook niet altijd meevalt om door te gaan, om het vol te houden en uit te houden. En dan zijn er nou eenmaal van die momenten die opkomen, of je wilt of niet en waarop je je afvraagt: wanneer eindigt die akelige horrorfilm waarin we met z'n allen beland zijn nou eindelijk eens een keer?

Gisteren is er druk heen en weer gereden door de leiding van de kindernevendienst. Die had voor de kinderen in onze kerk allemaal een tasje gemaakt met daarin spulletjes om een palmpasestok te maken. Het is namelijk vandaag Palmzondag: begin van de Stille Week, door de hele situatie zou je dat nog bijna kunnen vergeten ook! Maar gelukkig houden de kinderen ons bij de les en maken de fantastische leidsters van de kindernevendienst dat mogelijk! En zo ging er een auto met een achterbak vol tasjes door de verschillende dorpen van onze gemeente: Zetten, Dodewaard, Opheusden... de tasjes zijn met vreugde begroet, begreep ik en dat kun je ook begrijpen: voor de kinderen valt deze tijd ook niet altijd mee en wat is het dan geen grote verrassing als er opeens zo'n verrassingspakket met inhoud bij je op de stoep staat! We gunnen het ze van harte en hopen dat ze er een leuke zondagmiddag mee beleven!

Ik schenk mijn vijfde kopje koffie in en kauw op een paasei. Het zoveelste van vandaag, ik moet er nu echt mee stoppen. Mijn lamlendigheid is nog niet weg, maar dat hoeft ook niet, ik laat het maar een beetje betijen, het is zoals het is. En ik raak er niet van in paniek. Want ik weet dat wij allemaal, u en ik, een tas met inhoud hebben waar we het mee vol kunnen houden en op uit kunnen houden. En waardoor we vroeg of laat toch weer volstromen met nieuwe levensadem.

Hier zijn nog wat woorden om in die tas erbij te stoppen:

De vrede van God die alle verstand te boven gaat zal uw harten en uw gedachten

in Christus bewaren.

Ds. A.E.I. Zaal.

